

LATVAS

Nc. 9. Metai VI

Vas. (Feb.) 27, 1926

ĻTSR valst.
respubliknē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

II GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

I TESAL. 4, 1-7.

BROLIAI, mes prašome jus ir maldaujame Viešpatyje Jėzuje taip elgtis, kaip išmokote iš mūsų, kaip jums reikia elgtis ir patikti Dievui, kad darytumėte daugiau pažangos. Nes jus žinote, kokius išakymus aš jums daviau Viešpaties Jėzaus vardu. Nes ta yra Dievo valia, kad jus būtumėte šventi, kad susilaikytumėte nuo paleistuvystės, kad kiekvienas mokėtų laikyti savo indą šventume ir pagarboje, nepasiduodamas gaišliam geiduliui, kaip pagony, kurie nepažįsta Dievo, ir kad kiekvienas neskriaustų ir neapgauclintų savo brolio reikale: nes Viešpats yra visu tų dalykų keršytojas, taip kaip mes jau sakėme ir liudijome. Nes Dievas nepašaukė mūsų į susitepimą, bet į šventumą.

Mano Viešpats ir mano Dievas.

Brangusai Jėzau, ką daugiau Tu galėjai man suteikti, kad Tave mylėčiau! Suteik man malonę suprasti tą begalinę meilę, kuri privertė Tave tapti žmogumi, numirti ant kryžiaus ir pasilikti amžinai švenčiausiam Sakramente mūsų sieloms kasdieniniu valgiu. Ką daugiau Tu galėjai padaryti, kad įgytumei mano meilės? Aš turėčiau išgailesties numirti, atmindamas, kad Tave užrustinau tiek daug kartų ir veltui išaikvočiau tavo malonę. Mano Brangiausias Jėzau, aš gailiuosi iš savo širdies gilumos, kad Tave užrustinau. Aš myliu Tave, mano begaline Gėrybe, berybe Meile!

E v a n g e l i j a .

MATO 17, 1-9.

ANUO metų Jėzus pasiėmė su savim Petrą, Jokubą ir jo broli Joną ir užsivedė juos nušaliai ant aukšto kalno. Tenai jis atsimainė jų akyaizdoje: jo veidas žibėjo, kaip saulė, jo gi drabužiai pasidarė balti kaip sniegas. Ir štai, jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurinodu kalbėjosi su juomi. Atsiliepdamas Petras tarė Jėzui: Viešpatie, mums čia gera buti; jei nori, padarykime čia tris padangtes, vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijų. Dar jam tebekalbant štai šviesus debesis apsiantė juos, ir štai, balsas iš debesies sakė: Šitas mano mylimasai Sunus, kuriame aš turiu sau daug pasimėgimo: jo klausykite. Tai išgirdę mokytiniai parpuolė ant savo veido ir labai bijojo. Bet Jėzus priėjo, jų prisilietė ir jiems tarė: Kelkitės ir nebijokite. Pakelė savo akis, jie nieko daugiau nebematė, kaip tik vieną Jėzų.

Nueinant jiems nuo kalno, Jėzus davė jiems išakymą, tardamas: Niekam nėsakykite apie tą regėjimą, kolei žmogaus Sunus neatsikels iš numirusių.

Neatsisakyk, Saldžiausias Jėzau, vėl grįžti į mano širdį. Verčiau numirti tukstantį kartų, negu pralalinti Tave iš savo širdies. Ateik Jėzau, ir uždegk mano širdyje savo meilės ugnį, kad visa užmiršęs, temastyčiau vien apie Tave, visame ieškočiau tikslai Tavęs, — mano begaline Meile ir Gerybe. Amen.

G a v ē n i a .

Keturiasdešimties dienų laikotarpis, neskaitant sekmadienių, prieš Velykas yra vadinamas gavėnia. Kaip gavėnia, taip ir Velykos yra žodžiai paimti iš gudų kalbos ir reiškia pasninką bei Didelę Dieną. Gavėnia yra laikas skirtas maldai, pasninkui ir prisiruošimui prie didelės Išganytojaus iš numirusių prisikėlimo šventės. Vienu žodžiu, tai yra atgailos laikas.

Gavėnia prasideda Pelenų dienoje. Tą dieną bažnyčioje kiekvienas katalikas yra ženklinamas pelenų kryželiu, kuris jam primintų jo kuno mirtinumą. Kunigas, ženklindamas kaktą pelenais, kalba šituos žodžius: "Atmink, žmogau, kad dulkė esi ir dulke pavirsi!" Viešpats Dievas sukūrė žmogų nemariu, bet jisai per nuodėmę užsitraukė ant savęs mirties bausmę. Gavėnios pradžioje šita nuodėmės sėkmė jam aiškiai priminama, kad jį pažadintų prie atgailos už visas savo nuodėmes. Išganytojas atlygino dangaus Tėvui už žmogaus prasikaltimą ir sugrąžino jam amžinąją laimę. Bet kad žmogus tą laimę įgytų, jisai turi irgi atsilyginti už savo nuodėmes.

Geriausia priemonė už nuodėmes atsilyginti yra atgaila. Šv. Raštas šiuo atveju mums teikia gražiausių pavyzdžių. Ninyvos miestas buvo garsus ir puikus savo turtais. Jame gyveno šimtas dvidešimtis tukstančių žmonių. Jie, gyvendami turtuose ir ištaigose, buvo labai ištvirkę. Todel Viešpats Dievas pasiuntė jiems pranašą Joną, kad jisai

skelbtų Ninyvos gyventojams atgailą, nes kitaip jiems grėsia pražūtis. Pranašas Jonas gerai žinojo Viešpaties Dievo gailestingumą; jisai žinojo, kad jų kaltės bus jiems atleistos, jeigu jie darys atgailą. Vengdamas savo pasiuntinybės, jisai norėjo pabėgti į Tarsis, bet Dievo Apveizda jį privertė vykti į Ninyvą. Jisai, atvykęs į miestą, skelbė: "Dar keturiasdešimtis dienų ir Ninyvos nebus!" Jo šauksmas nebuvo veltui. Išdidus asyrų karalius nusivilko savo brangius rubus, užsimetė ašutinę, pasibarstė pelenais ir pradėjo atgailos dienas. Karaliaus pavyzdį pasekė jo piliečiai. Maldos ir pasninkas išgelbėjo garsųjį Ninyvos miestą nuo pražuties. Tai buvo atgailos sėkmė!

Karalius Akabas matė savo piliečio Naboto vynuogyną, kuris buvo nepaprastai gražus, ir norėjo jį įgyti. Bet Nabotas nenorėjo perleisti karaliui savo tėvonystės. Tuomet karaliaus moteris Jezabelė parašė Akabo vardu laišku, užženklino juos jo žiedu ir siuntė pas vyresnius, kurie gyveno kartu su Nabotu. Tuose laiškuose buvo įsakymas Nabotą neteisingai apkaltinti ir nužudyti, ką vyresnieji ir padarė. Tuomet Akabas, žmonos patariamais, pasiskubino užimti Naboto vynuogyną. Bet pakelėje pasitiko jį Dievo pasiųstas pranašas Elijas, kuris jam ir pranešė, kad "toje vietoje, kurioje šunys laižė Naboto kraują, jie laižys taipogi ir karaliaus Akabo kraują". Akabas, išgirdęs šituos žodžius, perplėšė savo ru-

bus, apsilviko ašutine, alkino save, miegojo maiše ir vaikščiojo nuleidęs galvą. Kadangi karalius Akabas nusižemino ir atgailojo, tai Viešpats Dievas jį pasigailėjo ir jam atleido jo praskaltimą.

Tasai atgailojimas rado gailestingumo ir išganytojaus širdyje. Šv. Petras tris kartus užsigynė savo Mokytojaus, bet paskui gailiomis ašaromis apverkė savo niekšybę. Išganytojas jam atleido jo praskaltimą ir paskyrė jį savo avidės viršiausiu ganytojum. Šv. Magdalena buvo vieša miesto nusidėjėlė. Jinai savo ašaromis nuplovė Išganytojaus kojas, maldaudama kalčių atleidimo. Kadangi jinai daug numylėjo, tai jai ir daug buvo atleista. Latras, prikaltas prie kryžiaus išpažino save kaltu esant ir meldė Išganytojaus jį neužmiršti. Gerasai Išganytojas prižadėjo atgailojančiam latrui, kad jisai dar tą pačią dieną bus su Juo dangaus karalystėje.

Atgaila kiekvienam žmogui yra reikalinga. Kuomet žmogus eina išpažintis, jisai gauna išrišimą. Tasai išrišimas atleidžia žmogui nuodėmes, bet neatleidžia bausmės už jas. Žmogus už savo nuodėmes turi atsilyginti ar šitame pasaulyje, kentėdamas įvairius skausmus, vargus, nelaimes, arba amžinybėje, kentėdamas skaistyklos kančias. Šiuodviejų bausmės atlyginimų kančios nelygios; verčiau čia pasaulyje kęsti įvairius sopulius, negu skaistykloje kančias. Daug vertesnė Dievo akyse yra tokia atgaila, kurią patsai žmogus iš savo laisvos valios sau užsi-

duoda. Tai jau gerai žinojo karalius Dovydas, kuris pasakė: "Auka Dievui tai suvarginta dvasia. Dieve, Tu nepaniekinsi sutrintos ir nužemintos širdies!" (Ps. 50, 19).

Viešpats Dievas sukūrė visą pasaulį ir tą patį žmogų iš nieko; Jam svetima pagelba nebuvo reikalinga. Bet to žmogaus išganyti vienas Dievas negali. Kadangi Viešpats Dievas suteikė žmogui laisvą valią, tai jisai gali tą Dievo teikiamą malonę priimti arba atmesti. Kad žmonių išganytų Viešpats Dievas paliko žmogumi, kentėjo baisias kančias ir mirė prikaltas prie kryžiaus. Argi žmogus mano, kad be kančių ir sopulių jisai gali įgyti išganymą? Argi jisai neturi eiti prie išganymo tuo pačiu keliu, kuriuo ėjo jo Išganytojas? Kitos išeities nėra; nuodėmė tesunaikina atgaila, kuri ir yra vienintelis atpildas. Žmonių priežodis sako: "Kelias į dangų yra siauras ir erškėčiais klotas".

Ypatingai šv. Bažnyčios laikas, atgailai skirtas, yra gavėnia. "Štai dabar malonės metas, štai dabar išganymo diena." (2 Kor. 6, 2). Šių keturiasdešimties dienų laikotarpyje yra surinkti visi atgailos budai, kaip pasninkas, išmalda, velykinė išpažintis ir malda. Senovėje žmonės daugiau pasninkavo negu dabar. Tuomet buvo kitokios aplinkybės; jiems neteko gyventi ir dirbti tokiose sąlygose, kuriose tenka žmonėms dirbti mūsų laikais. Užtai mes turime stropiau užlaikyti tąsias trumpas pasninko dienas. Ilgesnį pasninką galima pavaduoti išmalda. Pa-

vargėlių pasaulyje niekuomet netruko; užtektinai jų yra ir dabar. "Nuo savęs nutraukti ir pavargėliui duoti" yra tobula savęs nusimaravimo budas, kuris Dievo akyvaizdoje randa ypatingos malonės.

Tikroji atgaila yra nuodėmių išpažinimas ir už jas atlyginimas. Štai kodėl šv. Bažnyčia šiuo laiku įsako kiekvienam katalikui eiti išpažinties ir priimti Švenčiausią. Jeigu žmogus šito įsakymo nepildo, jisai ne tikta kad mirtinai prasikalsta, bet tuo pačiu atskyla nuo Katalikų Bažnyčios. Žmogus, velykinės neatlikęs, nėra daugiau skaitomas kataliku. Iš to galima spręsti kaip yra svarbu gerai atlikti velykinę išpažintis.

Pagaliaus gavėnia yra maldos laikas. Žmogus turi visumet melstis, bet ypatingai gavėnios metu, kad atatinkamai galėtų prisiruošti prie metinės išpažinties ir gerai ją atlikti. Geriausias maldos budas gavėnios metu yra Išganytojaus kančios apmąstymas. Šitokia malda yra labai lengva, nes Išganytojaus kančia galima apmąstyti visur ir visumet. Turint daugiau laiko galima užteikti ir į bažnyčią, apeiti kryžiaus kelius arba stacijas. Kryžiaus kelių ėjimas yra apdovanotas dideliais atlaidais, kuriuos visu gausumu galima aukoti už vėles, skaistykloje kenčiančias. Gavėnios laikas tokiu budu praleistas bus tikras atgailos metas ir pilnas prisiruošimas prie iškilmingų Velykų švenčių.

J. N.

J. Alks.

GYVENIME...

Jurą globė naktis juoda
Supė ją sparnais,
Man tai baimės nepriduoda,
Plaukiu viesulais...

Tamsus jūros veidas niukės
Skraidė virš žaibai,
Bet nestosiu tolyn plaukęs,
Nors bala veidai.

Viena ranka apkabinęs
Kryžių aš laikiau,
Antra spaudžiau prie krutinės,
Pagalbos šaukiau...

Bangos puolė, laivą blaškė,
Bet aš dar tikiu —
Jų nasrai baisus ištroškė,
Nesidžiaugs grobiu...

Rankos ilsta, irklai puola
Skęstu bangose
Mano laivą daužo uola, —
Visas varguose.

Štai mirtis man pažiūrėjo
Tiesiai į akis,
Veltui siela betikėjo, —
Krantu nematys...

O toli, toli norėjau
Kol jėgų yr' plaukt;
Palaimos Uostan skubėjau,
Ar neteks sulaukt?!

Bangos nešė vis putotos...
Krantan patekau.
Žiuriu, Kryžių nuo Golgotos,
Rankoj teb' laikau...

Surdegis 1925—XI—27 d.

Broliškas Perspējimas.

(MINTYS MĀSTYMIEM).

I IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Atsimink Jēzaus pamokinājumu: "Jei tavo brolis tau nusidējo, eik ir bark jī tarp savēs ir tarp jo vieno. Jeigu gi jis tavēs paklausys, tu laimējai savo broļi. Jeigu gi jis tavēs nepaklausytū, imk su savim dar vienā ar du, kad kiekvienas dalykas butū nutartas dviejū ar trijū liudytōjū pasakymu. Jei jis ir jū nepaklausytū, pasakyk Bažnyčiai; jei jis nepaklausytū Bažnyčios, tebunie jis tau, kaip pagonis ir muitinīkas." (Mat. 18, 15-17).

II IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Suteiki, Viešpatie, man gerā supratimā, kada ir kaip privalau īspēti artimā, ir duoki īsminties uolīai jī vykinti.

I PUNKTAS. Broliškas perspējimas

Kas yra broliškas perspējimas? Tai īš artimo meilēs eīņas padarytos artimo klaidos īrodymas, su tuo tikslu, kad savo kaltē pažintū ir panorētū pasitaisyti. Tas artimū teikīmas īspējīmas turi buti broliškas. Taigi ēia kalbama nē apie nusikaltēlio skundimā teisējui.

Kada reikīa tas broliškas perspējīmas teiktī? Kuomet artīmas nusidējo ir tuomī duoda papiktīnimā. "Jei tavo brolis tau nusidējo" (Mat. 18, 15), tai tuomet pasitarnauki jam, norēdamas ī tiesos keliā sugrāžinti.

Taigi ir īspējīmo tikslas neturi buti grynai vien asmenīnis, savēs użganēdinīmas, bet artimo dvasīnē gerovē, jo sielos īsganymas ir "jei jis tavēs paklausys, tu laimējai savo broļi." (Mat. 18, 15).

II PUNKTAS. Kodel reikīa īspēti artīmas?

1. Taip norī Jēzus Kristus. Jīсай duoda aiškū īsakymā: "eik ir bark jī tarp savēs ir tarp jo vieno" (Mat. 18, 15), butent, kuomet artīmas nusikalto.

Viens kitā broliškai mylēdami, privalome rupintīs ir amžīnuoju artimo likīmu. Matydami jī sunkīai nusīdēdami, turīme aiškīasīgā pareīgā akīs ī akī jī pamokyti ir pabarti. Tik

kuomet numanome, kad teikīamas perspējīmas tikrai gero vaisīaus neatnēs, priesīngai, dar gali ī didesnī nusikaltimā artimā pastumēti, nuo savo pastabū susīlaikīykīme.

Sekīme Jēzaus kantrīmā. Jīсай pasakē priļgīnimā apie paklydusīgā aveļē ir kaip jos ganytojas, kitas saugīoj vīetoje palīkēs, eīna īeškoti nelaimīngosīos.

2. Artimo meilē reikalauja, kad klystantī broliškai perspētume. Nusīdējīmas — tai didžiausia dvasīnē nelaimē. Iš tos nelaimēs īšgelbēti artimā prīvalome, jeigu tikrai artimā mylīme. Broliškas perspējīmas šīame atvējūj yra gailēstīngūmo darbas.

3. Musū pačījū nauda ir-gī to nuo musū reikalauja. "Jeigu-gī jis tavēs paklausys, tu laimējai savo broļi" (Mat. 18, 15). Be to, Dīevas reikalaus īš musū atskaitos ī to gailēstīngūmo darbo.

III PUNKTAS. Kaip duoti perspējīmus?

Jēzus duoda mums aiškū pamokīnimā. Pīrmausīai, akīs ī akī, t. y. tarp keturījū akījū. Antra, prie liudinīnkū ir trečia — Bažnyčios vyriausybei praneštī.

Jeigu nusīkaltēlis nei vieno daugīau nebeklauso, jo vengti, su juo pasīstēngti neturēti kokiū reikalū.

Jeigu-gī nusīdējīlis nei Bažnyčios neklauso ir toliau nedorā gyvenimā veda, Bažnyčia gali jī pašalīnti īš Bažnyčios narijū tarpo, t. y. ekskomunikuoti.

Bet tos teisēs mes patys sau nepasīsavīnkīme, tik mylēdami kad ir klystantī artimā, tinkamu budu prie progos tarkīme jam tiesos žodī. Butū pats jis neišmīntīngas ir patsai kaltas, jeigu vīetoj taisyti, imtū pykti, ar net kolīotīs.

Jēzau, malonūmo ir šventībēs paveīkslē, īsmokyk mane šventai gyventi ir brolišku perspējīmu nusīdējīlius prie Tavēs patraukti.

Tretininkų Žinios.

Į tretininkus stojantieji asmenys pasižada ištikimai pildyti Dievo ir Bažnyčios įstatymus. Tas jų viešas pasižadėjimas yra daroma viešai bažnyčioje su tam skirtomis apeigomis.

Daug nesmagumų būtų visiems geriems tretininkams, jeigu iš priimtųjų tretininkystė narių tarpo plistų vien tik papiktinimas. Todėl tretininkų organizacija, kaip ir kiekviena brolija, tiria per tam tikrą laiką norintį įstoti į tretininkus, ar tas asmuo pasirodys vertas nešioti garbingą tretininko vardą. Tasai tyrimas tęsiasi vienus metus. Jeigu per tuos metus kandidatas tvirtai laikėsi Katalikų Bažnyčios, tikėjimo ir jo viešas elgimasis buvo girtinas, vietos tretininkų vedėjas-direktorius leidžia daryti jam viešąjį pasižadėjimą, profesiją.

Bet ir tokius dar nevisus priimama. Pirmiausiai turi būti baigę bent 14 amžiaus metų; turi taikiai gyventi su savo artimais.

Ištekėjusios moterys į tretininkes priimama sutinkant su tuo jos vyrui. Nors tretininkystė didelių pareigų neuždeda, kaip tik ištikimai laikyti Dievo ir Bažnyčios įstatymus, visgi reikia, kad apie tai žinotų moteries vyras ir jisai tam pritartų. Nors taip gi buna atsitikimų, kad vyrai neprotinais užsispiriant, o net kliudant tiesiogines tikiybines pareigas atlikti, dvasios tėvo sprendimu, gali būti prileista į tretininkes stoti.

Priėmusiems tretininkystę svarbu yra atsiminti, kad norint naudotis tretininkams suteiktomis privilegijomis ir teisėmis, reikia nešioti kaip priimta šv. Pranciškaus škaplerius ir juosteles. Aišku, jų nereikia dėvėti taip, kad visi matytų.

Tretininkai privalo būti išmintingi, dori, pamaldūs žmonės. Savo geru pavyzdžiu jie nuolatos apaštalauja žmonių tarpe. Garbinga užduotis.

LINKSMUMAS.

Žavėtina budo ypatybė — tai linksmumas. Linksmas žmogus ir susiraukėliams patinka. Tik tas linksmumas neturi būti išdykumas, o tas vidurjis gyvenimu užsiganėdijimas, sąžinės ramybės atspindys, kuris nenoromis išsireiškia visais veido bruožais.

Susiraukėlio žmogaus kiti privengia. Mato, kad gilumoj širdies turi kokią sopėjimą ir jam užjausdami, patys, nors kartais nejučiomis, susiraukia, nuliusta.

Geros įtakos į žmones susiraukėlis negali turėti. Kiti jo nebijo, o tik vengia su juo susitikti. Svarbu užtat tretininkams tą žavėtiną gero budo ypatybę patiems įgyti.

Budami malonaus gero budo, daug daugiau džiaugsmo įneš į savo šeimynas ir gyvenimu parodys, kad malonu ir gera Dievui ištikimai tarnauti.

DEŠIMT PATARIMŲ TRETININKAMS.

1. Visiems ir visuomet tik gerą daryti.
2. Visur ir visuomet kantrybės laikykis.
3. Gerai kitų išklausk, o tuomet tik savo nuomonę reišk.
4. Ką nori sakyti, pirmiau apgalvoki.
5. Nekantrumui, ar piktumui užėjus — tylėki.
6. Nelaimingus paguosk ir sušelpki.
7. Už padarytas nuoskaudas atsiprašyk ir stengkis atsilyginti.
8. Blogai apie nieką nekalbėk.
9. Vengk nuodėmės, kaip kirmėlės.
10. Kitų šmeižtams ir apkalboms netikėki.

ŠV. GERTRUDOS PENKIŲ KRISTAUS ŽAIZDŲ PASVEIKINIMAS.

Buk pagarbinta saldžiausioji, aukščiausioji, maloniausioji, tobuliausioji, garbingiausioji ir nesimainančioji Trejybe už tas Dieviškos meilės rožes, už brangias Jėzaus Kristaus, vienatinio Prietelio, vienatinio mano sielos Išrinktinio žaizdas.

(Pakartoti tai penkis kartus)

PAAUKOJIMAS TŲ PENKIŲ PASVEIKINIMŲ.

Mano Viešpatie, Jėzau Kristau, Dievo gyvojo Sunau, teikis priimti tą mano maldą su aukščiausiąja ir suprasti negalimą meile, su kuria tu kentėjai visas žaizdas šventame savo kune ir pasigailėk manęs, visų nusidėjėlių ir visų tikinčiųjų gyvų ir mirusių; duok mums dalyvauti tavo gailestingumė ir tavo malonėse, suteik nuodėmių atleidimą ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

Ž I E D E L I A I

S U N U S .

Tai buvo liudnas pakvietimas, kurį Labdaringosios Draugijos agentas gavo tą dieną — pakvietimą į neturtingą, bet švarią miesto dalį. Ten viename name mirė moteris. Ji gyveno viena su savo jaunu vaikiuku, užlaidydamasave ir jį; jinai nė kiek nesikišo į kaimynų reikalus.

Ant čia jau stovinčio stalo gulėjo dar neužbaigtas gražus siūvinys. Nors visuose kambario parėduose matėsi neturtas, vienok visa ko parinkimas rodė tikrai gerą skonį. Vaikučio, kuris nusigandęs sėdėjo kampe, veido bruožai rodė jo gimties kilnumą. Jisai buvo rimtai užsimastęs. Garbiniuoti plaukai kritę jam ant kaktos; jo akys buvo paraudusios nuo verksmo.

— Tas kudikis — šnabždėjo vienas iš kaimynų — dar nieko nesupranta. Žinai, jis tik šešerių metų ir vientinis velionies vaikas.

— Eik šen, mano vaikeli! — tarė Labdaringosios Draugijos agentas.

Vaikutis palengva pakilo ir prisitartino prie agento. Šis ištiesė jam ranką, vaikutis gi ramiai padavė savą; tuo pačiu laiku savo mėlsvas akeles pakėlė aukštyn ir tiesiog žiūrėjo į malonų nepažįstamojo veidą.

— Mama mirė — tarė vaikutis rimtai. Ji taip nenorėdavo palikti mane vieną. Dabar jau aš nieko neturiu.

Švelnus vaikučio balsas, jo gražus,

rupestingas žvilgsnis, pagavo agento širdį.

— Kuo tu vardu, mano vaikeli? — jisai paklausė.

— Antanas Matas, ir aš jau šešerių metų. Mano tėvas irgi miręs. Aš — ir jis sustojo, tartum kokio naujo širdies skausmo suspaustas.

Labdaringosios Draugijos agentas buvo geraširdis žmogelis. Jo pareiga neužkietino jo širdies, ir mažasis vaikutis, turįs aiškius švelnaus auklėjimo ir geresnių dienų požymius, ypatingai jį patraukė.

— Ar norėtum eiti su manim šį vakarą? Per daug skaudu čia tau vienam buti. Rytoj aš atsivesiu tave pamatyti motinėlės.

Vietoje atsakymo mažutis apsikabino agento kaklą ir ramiai prie jo prisiglaudė. Agentas jautė savo širdyje tikrą meilę prie vaikelio ir džiaugte džiaugėsi, kuomet vaikučio švelnus veidas palietė jo vyriską barzdotą veidą.

— Tai eisi, Antanuk?

— Taip! — jisai atsakė. Jo akys tartum juokėsi toje valandoje, kuomet jisai savo rankove braukė nuo jų ašaras. Jis nusitvėrė savo naujojo prietelio rankos. Dvi ar trys esančios moterys pareiškė savo pritarimą. Ponas Brown tarė keletą žodžių palaidojimo reikalu, nes sužinojo, kad nėra velio-

nies nē pažįstamų, nē giminės, kuris ją palaidotų. Vargšė moteriškė, matyti, nusigyveno, besistengdama išmaityti save ir savo mažutį vaikelį.

Ponas Brown sužinojo taip pat, kad ji buvo katalikė. Tad nors pats karštas presbeterijonas, vienok sutvarkė, kad ji būtų palaidota katalikų kapinėse su visomis Katalikų Bažnyčios apeigomis. Net pats aplankė kleboną sužiūrėti, kad visa tai būtų atlikta. Jisai sužinojo, kad Antanas yra vienatinis savo motinos sunus. Kokiu budu jo motina liko neturtīga, niekas nežinojo. Ji ne ilgai buvo gyvenusi toje apylinkėje ir, matyti, buvo kilnios giminės ir gražaus auklėjimo. Visa tai dar aiškiau pasirodė iš popierių, kurias paliko. Tarp jų buvo jos jungtvių liudijimas ir kudio gimimo metrikai. Buvo dar ir popieros, liudijančios vaiko krikštą Anglų Katalikų Bažnyčioje šešeri metai atgal. Kunigas paklausė, ką agentas mano daryti su vaikučiu.

Ponas Benjaminas Brown atvėrai prisipažino, kad jis pats mano rupintis vaikučio ateitimi.

— Matai, tėve — jis tarė. Aš esu senbernis, nevedęs, vienok pirmą kartą savo gyvenime nesulaikiau savo širdies, ir tai dėl to vaikučio. Aš noriu jį... noriu paimti jį savo globon, pavesti jam savo namus ir padaryti jį laimingu.

— Bet — tarė kunigas — kokiu budu tai įvykdinsi? Argi negyveni senbernio kambariuose?

— Taip — tarė ponas Brown. Bet aš noriu šį vaikutį turėti!

— Tamsta negali jo imti į tuos

senbernių namus — atsakė kunigas. Apie tai negali buti jokios kalbos, pone Brown. Tiesa, niekas jo dar neatsišaukė, bet jokia Draugija nesutiktų, kad tokioms aplinkybėms esant, jis eitų pas tamstą. Argi pats tamsta to nematai?

— Aš noriu jį turėti — tarė ponas Brown. Aš noriu jį globoti, jį auklėti, duoti jam gyvenimo pradžia, ir suteikti progos eiti kolegijos mokslą. Tamsta, tėveli, turi man patarti kokiu budu aš jį galėčiau pasilikti. Aš sakau, kad jam atidaviau savo širdį.

Kunigas negalėjo nenusišypsoti iš agento nuoširdumo.

— Tikrai, pone Brown, tamsta užsipelnai jį turėti, kadangi taip nepaprastai esi prie jo prisirišęs. Aš žinau vieną budą. Nusivesk jį į Katalikų Našlaičių Namą, ir pavesk jį gerųjų Seselių globai su ta sutartimi, kad kaip tik jisai bus tinkamas eiti kolegijon, tamsta turėsi pilną laisvę jį paimti ir ten pasiųsti. Bet ta kolegija privalo buti katalikiška — atsimink tai, nes vaikučio tėvai buvo katalikai ir jisai pats yra krikštytas kataliku. Jo motina mirė mano parapijoje, ir mano priedermė tai prižiūrėti. Juk tamsta nenorėtum ardyti jo tikėjimo?

— Niekumet, tėveli! — tarė agentas. Kokiu pats nebučiau, bet teisybę myliu ir laikau. Aš priimsiu tamstos patarimą. Ar neduotumei man laiškelių paliudijimui į Našlaičių Namą?

— Duosiu — tarė kunigas.

(Bus daugiau).

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai Į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Priekaištas. Aš netikiu, ir tai netrukdo man turėti gerą sveikatą.

Atsakymas. Be abejo, aš Tamstai nesulau tikėjimą kaipo priemonę pasveikti jei tamsta esi ligonis, arba nori turėti gerą bei geresnę sveikatą.

Ištikrųjų gi, ar mes tad esame šiame pasaulyje tik delei sveikatos? ar gi mes neturime aukštesnio siekio už savo turtus, savo šunis ir kates? Visos tautos, visur ir visuomet, buvo priešingai isitikrinusios; nun gi, man rodo keista, kad tamsta butumei guderėnis ir protingesnis už visą pasaulį.

Tuo aukštesniuojū siekiu, kuris yra ir Tamstos ir mano ir į mus panašių, rupinasi religija. Niekas negali mus liesti arčiau — Tamstą ir mane — niekuom negali domėtis labiau protingas žmogus.

Tiesa, sulig to, kaip religija mums šviečia, tikrai ar klaidingai, viskas krypta ir bėga tuo pažiūrų keliu: mūsų gyvenimas, mūsų nuomonės ir mūsų vidujiniai ir kilniausi jausmai.

Tikėjimą pagarboje laikė daugybė visų tautų vyrų, garbingų savo dorybėmis, savo gabumais ir savo mokslu, kaip Bossuet, Fenelon, Šv. Liudvikas Bayard, Turonne, Didysis Conde, Šv. Tamas Akviniėtis, Vysk. Valančius, Daukantas, Moore, t. t.

Tad, leisk man tamstai perstatyti

religiją. Atsiprašau, Tamsta jos nenori tik delei to, kad jos nepažįsti. Ar gi tamsta supranti religiją kaip ji yr savyje? Va klausimas. Deja. Kokios įtaros, kokios keistos klaidos gyvuoja toje srityje.

Nebus man sunku, Brangusai Skai tytojau, tamstai parodyti tuose pasikalbėjimuose, kad netik ji nėra paikystė, kad virš viso ji protinga, graži ir tvarkinga, ir kad ji remias tvirčiausiais pamatais.

Aš parodysiu, kad ji yra del tamstos ir tamsta esi del jos.

Jei tamsta, kaip aš, matytumei kas dien tą šventą religiją apšluostančią ir džiovinančią vargšų ašaras, permainingą kiečiausias širdis, sulaikančią piktybių srovę, atitaisančią skriaudas, suminkštinančią neapykantą, sunaikinančią kerštus, įkvepiančią nuolatinį pasišventimą, tiesą, ramybę, viltį ir džiaugsmą į žmonių sielas, tamsta tuoj pakeistumei savo kalbos bėgį ir man nereikėtų tamstai to aiškinti toliau.

Deja gi, tas praktiškas ir kasdien patiriamas religijos reikalo prirodymas labiau reikalauja atjausti užuot girdėti.

Malonėk man leisti, pirm pradėsiant mūsų pasikalbėjimą, pasirinkti, tarp tukstančių gaudinančiųjų ir liudnų pavyzdžių, kurie man skverbias gal-

von, vieną dar naują, kurį aš pats mačiau, kadangi aš buvau to liudininku ir beveik dalyvavau tame.

Keturi metai atgal (1848) vargšas karininkas pasmerktas mirtin kariuomenės kalėjime, Paryžiuje, laukė neišvengiamojo pasmerkimo įvykdinimo.

Jo kaltė buvo baisi. Jis buvo nužudęs savo leitenantą, nusistatęs atkeršyti už tai, kad tasai grasė jam bausmė.

Kaip kapelionas tame kalėjime, aš aplankiau karininką Herbuel, ir jam suteikiau religijos paguodą, kadangi jau gailėjosi ir sielojosi už savo kaltę. Jis noriai pasinaudojo religijos pagalba. Antrąją bei trečiąją dieną po teismo jis priėmė Sakramentus ir nuo to laiko vyras tapo visai kitas.

“Dabar”, jis man dažnai sakydavo, “dabar aš esu linksmas. Aš esu pasirėngęs; tegul man brangusis Dievas daro su manim ką Jis nori. Aš jaučiu gilią ramybę, aš netrokštu gyventi, bet daryti metavonę. Jis priedavo išpažinties ir priimdavo Švenčiausiąjį beveik kas savaitė.

Po dviejų mėnesių kalėjime, jam pranešė Lapkričio pirmą dieną (1848), kad jo teisme sprendimas įvyks. Jis sudrebėjo ypatingu drebuliu; jo gūsiela nugalėjo tą baisy jausmą ir palaikė savo širdyje ramybę. Dievo valia, tėsie Dievo valia, jis pasakė savo aukščiausiam karininkui: “Aš prisipažįstu, kad aš jau nesitikėjau to po tokio ilgo laiko.”

Aš pasilikau su juo. Išklausiau jo išpažinties paskutinį kartą; atnešiau

jam šventąjį Viatiką.

Jis meldėsi visą naktį, ramiai kalbėdamams laiks nuo laiko su dviem sargais kuriuodu jį sergėjo.

Pasmerktųjų vežimas, kuris turėjo mus gabenti į Vincennes, atsibalo dojo apie 6 val. rytą. Herbuel pabučiavo kalėjimo užvaizdą ir karininką; niekas negalėjo sulaikyti savo ašarų. Aš įlipau su juo į vežimą.

Jis buvo ramus, net ir linksmas, važiuodamas mirtin.

“Negalėtumei suvokti, Tėveli,” jis man sako, “kaip linksmai aš praleidau vakarykščią dieną. Kaip aš buvau linksmas. Tai buvo ankstybas dangaus skonis brangios apveizdos man duotos. Aš žinojau, kad tai buvo Visų Šventųjų diena, aš meldžiausi visą dieną. Vakare aš buvau romus ir taipogi dabar. Nei joks žodis negali išreikšti tamstai ramybę, kurią aš jaučiau praėjusią naktį; tai buvo džiaugsmas, kurį negalima joku budu išreikšti.” Ir jis važiavo mirtin...

“Mirtis”, jis pridėjo, “jau nebaugina manęs. Aš žinau, kur aš eisiu; aš einu dangun, mano Tėvo namuosna; aš einu namon. Į keletą valandėlių aš ten busiu. Aš esu didelis nusidėjėlis, visų piktadarių didžiausis. Įrustinau ir įžeidžiau Dievą; aš nusidėjau: Dievas gi yra geras, ir aš Jam pasitikiu be jokių ribų.

Ir skaitydamas maldele kuri priminė jam komuniją, mano Dievas ten yra, sukuždėjo ir buvo pilnas, kupinas džiaugsmo.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Italijos dvasiškija savo tarybose su valdžia, patiekė jai sekančias taisykles: 1) Kiekvienas kunigas, sulaukęs 65 metų senatvės, turi gauti iš valdžios 120 lyrų pensijos; 2) visos Italijos bažnyčios ir vienuolynai turi juridinio asmens teises; 3) visos vienuolijos, išskyrus Romoje, negali Italijoje turėti daugiau narių svetimtaučių kaip vieną trečdalį; 4) vyskupų paskyrimui „nulla osta“ (arba valdžios sutikimas) yra būtinais reikalingas; ir 5) testamentų palikimai gali būti daromi klebono vardu ir tuomet jie įgija pilnos moralinio asmens teisės. — Tikimasi, kad Italijos valdžia šitas visas patiektas taisykles priimsianti be jokių tolymesnių keblumų.

Misijų parodoje buvo labai daug eksponatų knygomis; viso suvirš 30,000 knygų. Jos yra surinktos iš įvairių stabmeldišku šalių. Čia telpa istorija, literatūra, filosofija ir filologija įvairių įvairiausių tautų, bet daugiausia mongolų. Šitos visos knygos dabar pareina į Vatikano nuosavybę ir bus sukrautos Vatikano knygyne. Tai yra iki šiam laikui didžiausias ir įvairiausias šios rušies rinkinys civilizuotam pasauliui mažai žinomų tautų istorijos ir literatūros.

PORTUGALIJA. — Lizbono Kardinolas Patriarkas įvedė šitoje šalyje naują šventę „Tautinio atlyginimo Saldž. Jėzaus Širdžiai“, kuri bus apvaikščiojama kiekvieną pirmą mėnesio sekmadienį. Jisai taip padarė, kadangi Portugalija yra daug Dievui prasikaltusi ir todėl jisai nurodo budus, kokiais reikia atsilyginti už padarytas skriaudas. Visą šitą programą jisai paveda atlikti Apaštalytės Maldos Draugijai. Lizboneje pirmutinį mėnesio sekmadienį įvyko didelės iškilmės, kurios padarė įspūdžio visiems miesto gyventojams be tikiųjų skirtumo. Vėliau įvyko mieste Verzin Eucharistinis kongresas, kurio didesnė programos dalis irgi lietė naujosios šventės įvedimą ir davė geriausių sekmių.

TURKIJA. — Per ilgus metus Prancuzija šv. Tėvo sutvarkymu buvo katalikų globėja Turkijoje. Dabar ateina žinių, kad šita prancuzų globa yra panaikinama. Šv. Tėvas davė įsakymą savo Apaštaliniam Delegatui Konstantinopolyje daryti žingsnius tartis šiuo klausimu su turkų valdžia, ir jei galima padaryti su Turkija konkordatas.

ISPANIJA. — Paprastai viešbučiuose niekur nėsama jokių koplyčių. Sustojusieji viešbučiuose kunigai čia laikyti šv. Mišių į artymasias bažnyčias. Dabar Ispanijos sostinėje Madride vienas viešbutis „El Infante Don Juan“ atidarė koplyčią, pašvęstą Saldž. Jėzaus Širdžiai. Koplyčios pašventime dalyvavo Santiago arkivyskupas.

ANGLIJA. — Katalikai aktorai Londone turi suorganizavę savo gildę. Ne senai jie turėjo savo metinį susirinkimą, kuris prasidėjo iškilmingomis šv. Mišiomis; pamaldų laiku buvo pasakytas atatinamas iškilmei pamokslas. Po pamaldų posėdžiai buvo laikomi teatre „Strand“. Buvo patiekta keletas paskaitų, kurias skaitė patys aktorai ir kai kurie kunigai. Pasirodo, kad toje gildėje nariais yra 793 kunigai. Ypatinai buvo atkreipta daug dėmesio į aktoriams duodamas laikas nuo laiko rekoлекcijas. Šitoji ypatybė palaiko jų dvasią ir sustiprina tikėjime bei doroje.

— Londone yra susikurusi ir kita gildė, butent žydų atvertimui į katalikų tikėjimą. Toji gildė nesitenkina vien tiktai maldomis. Josios nariai kunigai dažnai sako pamokslus žydų apgyventose vietose, kaip aikštė White-chapel, kame žydai turi savo gro tą. Visuomet po pamokslu teikiamas palaiminimas su švenč. Sakramentu. Pamokslų metu susirenka didžiausios klausytojų minios; daugiausia žydai. Kiekvieną kartą, kuomet sakomas pamokslas, jo klauso keletas tukstančių žmonių.

Lietuvos Žinios

Didėja geležinkelių rida. Pereitais metais spalį mėnesį visų traukinių rida Lietuvos geležinkeliais siekė 212,184 kilom., kai 1924 m. tuo pat laiku tik 186,356 kilom. tesiekė.

Valstybinių įstaigų ir tarnautojų sąrašas. Ministerių kabinetas išleido knygą sakytu vardu, kur surašyta valstybės įstaigos ir tarnautojai pavardėmis ir tarnybos laipsniais. Iš viso 17.302.

Valstybinės Dramos sukaktuvės. Vasario 15 d. Valstybės Drama iškilmingai šventė savo darbo penkerių metų sukaktuves. Sukaktuvių dieną buvo suvaidintas Asniko "Kęstutis", vaidintas vasario 15 d., Valst. Drama pradėjus savo darbą.

Nauji namai universitetui. Ministerių kab. nutarė Finansų Ministerijos didelį namą Kaune, Kalno gatvėje atiduoti universitetui. Į naujuosius rumus keliasi Humanitarinių ir Teologijos fakultetai. Buvusios šitame name Finansų M-jos įstaigos persikėlė į valst. spaustuvės rumus.

Blaivybės konferencijos nutarimai. Sausio 4 d. Kaune, Liaudies namuose, buvo L. K. Blaivybės D-jos konferencija. Išrinkta nauja valdyba, patvirtinta senosios valdybos apyskaita ir, be kitų nutarimų, nutarta kreiptis į valdžią, kad pašalintų alkoholinių gėrimų vartojimą oficialinėse puotose, kad šitų gėrimų pardavinėjimas būtų uždraustas geležinkelių stočių ir garlaivių bufetuose; kad Šv. Ministerija įvestų priešalkoholines pamokas mokyklose. Draugijos skyriams nutarta uždrausti laikyti smukles.

Nubaudė nuogybių platintojus. Neseniai buvo sulaikytas ponografinių atviručių (šlykščių) transportas. Teismo sprendimu, atvirutės konfiskuotos, o jų savininkai nubausti po 100 litų baudos.

Kviečia Lietuvą į dekoratyvinio meno parodą. Tarptautinis dekoratyvinės meno parodos komitetas kviečia Lietuvą busimoje parodoje, kuri įvyks Monzoj, Italijoje 1927 m.

600 pudų aukso tranzitas. Šiomis dienomis rusų valdžia pervežė per Lietuvą 600 pudų aukso, skirtų įvairiems mokėjimams užsieny. Brangų krovinį Lietuvos teritorijoje lydėjo Lietuvos sargyba.

Kiaulėms auginti draugija. Neseniai Kaune įsisteigė paminėtu vardu draugija, turinti tikslą gerinti kiaulių auginimą visais žinomais budais ir surasti jų produktams atitinkamą rinką.

Kaune įvedami taksomotorai. Kaune susitvėrė bendrovė "Taksa", kuri įveda automobilių judėjimą mieste. Tais automobiliais važiuoti kaina nustatyta neaukšta. Pirmieji 25 automobiliai laukiami šio mėnesio gale. Vežikai taksomotorais labai nepatenkinti ir prašė vidaus reikalų ministerį neleisti jų.

Klaipėdiečiai pradeda rūpintis savivaldybėmis. Sausio 19 d., renkant Klaipėdos miesto prezidiumą, lietuvių atstovas smarkiai iškritikavo miesto valdybos darbuotę; jo kalba padarė įspūdžio į tarybos narius. Balsuojant, lietuviai ir darbininkai padarė bendrą frontą ir nuvertė seną valdybą su jos pirm. p. Pyrachu. Į naują valdybą išrinkta pusė lietuvių. Senas pirmininkas p. Pyrach gavo tik 1 balsą.

Žemės sausinimo darbai. Lietuvoje yra daug vandeningų plotų, kurie nusausinoti tinka žemės ūkiui. Pereitais metais nusausinimo darbas buvo skirta pusė milijono litų, o šiemet — jau pusantro. Darbus vedė 21 hidrotechnikas. Šiemet šis skaičius padidėsias dar 7.

Praėjusiais metais nusausinta 26 dalinami dvarai ir 128 kaimai. Bendrai iškasta 215 kilometrų ravų; daugiausia jų buvo kasta Biržų apskrity. Už laukų nusausinimą ūkininkai turės išsinokėti per 15 metų.

Steigiama ekonominė taryba. Prie Finansų Ministerijos organizuojama paminėtoji taryba, kuri svarstys visus bėgamuosius ekonominės politikos klausimus. Tarybos 6 narius skiria p. finansų ministeris ir šešius siunčia Lietuvos ūkiui tirti draugijos.

Laivų judėjimas Klaipėdoje. Per 1925 m. į Klaipėdos uostą įplaukė įvairaus didumo 748 laivai, o 1924 m. — 694 laivai.

MUSŲ DARBAI

L. R. K. S. A. 40 jubiliejinis Seimas įvyks šiais metais Balandžio (April) 19, 20, 21 d. Pittsburgh, Pa.

Susivienijimo Seimo uždavinys yra svarbus. Reikės pataisyti čarterį ir pačią Susivienijimo konstituciją, kad panašių išsišokimų iš kuopų ir Sus-mo apskričių neįvyktų, kaip kad šiais metais.

TAMAQUA, PA. Mirė mūsų klebonas gerb. kun. Petras Gudaitis, palaidotas 18 vasario dieną.

Nors buvo a. a. kun. Petras Gudaitis džiovininkas, bet žymus veikėjas mūsų galin-gose organizacijose: L. R. K. Sus-me A. ir L. K. Federacijoje. Suprato įsiai šių organizacijų didelę reikšmę lietuvių katalikų gyvenimui Amerikoje ir iš visų jėgų jas rėmė. Amžiną atilsį, suteik jam, Viešpatie.

ROCKFORD, ILL. Nuo 31 sausio iki 14 vasario pas mus buvo Misijos. Misijonieriai neseniai atvykę iš Lietuvos, mariojai: prof. d-ras J. Vaitkevičius ir kun. V. Draugelis. Daug žmonių pasinaudojo misijomis.

Dabar tik supratome, kaip mus norėjo laisvamaniai įklampyti. Gaila, kad pirmiau to nematėme.

NORTH SIDE, CHICAGO, ILL. M. K. Rem. skyrius 28—II ruošia dideles prakalbas su įvairiais paveiklais pamargintas. Kas ateis, nesigailės. Daug įdomių dalykų išgirs ir pamatys.

M. K. REMĖJŲ KUOPOMS.

Užvedant Remėjų Centre didesnę kontrolę ir geresnią tvarką, būtina reikalinga, kad gerbiamieji kuopų raštininkai pristatytumėte reikalingas Centrai žinias.

Gerai jus žinote, kad už kiekvieną Marijonų remėją, jam mirus, laikomos dvejios šv. Mišios. Už mirusius Remėjus-(jas) nebus gali ma pažadėtų Mišių laikyti, jeigu mums į Centrą kuopos nesiteiks pranešti apie tai.

Be kitko Centrai reikalinga žinoti jūsų kuopos šioms metams Valdybos narių pavardės ir adresai; kiek jūs savo skyriuje narių turite, ką nuveikėte; kurie Remėjai ir Remė-

jos yra mirę ir kada, kokie jūsų pageidavimai bei sumanymai.

Malonėkite tas žinutes pranešti Centrai 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.; padėkite sutvarkyti stipriai suorganizuoti nuolatės plintančią Mar. K. Remėjų draugiją.

Į Marijonų Garbės Remėjas įstojo *Apolon. Viršulienė* iš Chicago, Ill. \$100.00

Į nuolatinius remėjus įsirašė:

Gerb. Kun. N. N.	20.00
K. Malinauskas iš Eddyston, Pa. ..	3.00
M. Mickuvienė iš Montreal, Pa. ..	3.00
M. Veiverienė iš Rockford, Ill.	3.00
V. Gremba iš Rockford, Ill.	3.00
N. N. i Rockford, Ill.	5.00
P. Daugirdienė (pasizadėjo stoti)	
P. Pažerienė iš Rockford, Ill.	3.00
J. Cesevičius iš Rockford, Ill.	3.00
M. Janušauskienė iš Chicago, Ill. ..	\$3.00
A. Rimkus iš Chicago, Ill.	3.00
K. Zaurienė iš Chicago, Ill.	2.00
K. Kudirką iš Chicago, Ill.	1.00
J. Stulgaitis iš Chicago, Ill.	3.00
M. Lukošienė iš Chicago, Ill.	3.00
V. Strioga iš Chicago, Ill.	1.00
F. Kišonas iš Chicago, Ill.	1.00
V. Dargužis iš Chicago, Ill.	1.00
A. Bacevičius iš Chicago, Ill.	1.00
A. J. Janušauskas iš Chicago, Ill. ..	3.00
Gerb. Kun. Baltutis iš Chicago, Ill.	3.00
A. Nausėda iš Chicago, Ill.	1.00
J. Lebežinskas iš Chicago, Ill.	1.00
J. Šriubas iš Chicago, Ill.	1.00
M. Stankevičius iš Chicago, Ill.	3.00
M. Varnagiris iš Melrose Park, Ill.	3.00
Mrs. Čižauskienė iš Melrose Park, Ill.	3.00
L. Uždavinienė iš Norwood, Mass. ..	3.00
Cernauskienė iš Chicago, Ill.	3.00
Plevokienė iš So. Boston, Mass.	3.00
M. Milienė iš Philadelphia, Pa. ..	3.00
O. Ivanauskienė iš Philadelphia, Pa.	3.00
K. Juravičienė iš Philadelphia, Pa.	3.00
R. Karinauskienė iš Philadelphia, Pa.	3.00
A. Majauskaitė iš So. Boston, Mass.	5.00

Nuoširdžiai dėkojame visiems gerbiamiems Kolegijos Remėjams,

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Kvartalinis pasninkas

KLAUSIMAS. Ką reiškia kvartalinis pasninkas? *J. Jurgutis.*

ATSAKYMAS. Kvartalinis pasninkas buna kas trečias mėnesis po 3 dienas. Tomis dienomis nevalgoma mėsos.

Žodis "kvartalinis" paeina nuo lotynų žodžio "Quartus" — ketvirtas, ketvirta metų dalis.

Relikvijos

KLAUSIMAS. Lietuvoje kunigai duodavo bučiuoti relikvijas. Žmonės kalbėdavo, kad tai kokių šventųjų kaulai, ar net mažytis gabaliukas to kryžiaus, ant kurio Išganytojas mirė.

Prašau paaiškinti.

"L." sk. iš Norwood, Mass.

ATSAKYMAS. Šventieji, per kuriuos Dievas daro daug stebuklų, yra labai gerbiami visoje Bažnyčioje. Prie jų meldžiamės ir jų globos prašome. Tą aiškiau norėdami pareikšti ir jų aiškesnę globą gauti, jų šventus palaikus, kaulus ir jų dulkes įtaisytuose relikvijoriuose bučiuojame.

Taipgi kai kurios bažnyčios išsirupina gauti to brangaus gryžiaus bent mažą gabaliuką, ant kurio mirė Jėzus Kristus. Savo meilę, tikėjimą ir viltį reiškdami Jėzui, gerbiame ir bučiuojame Jo šventą kryžių.

Kasdieninės nuodėmės

KLAUSIMAS. Ar galima gauti kasdieninių atleistiųjų nuodėmių dovanojimą be išpažinties? *"L." s-jas F. B.*

ATSAKYMAS. Taip. Ypač sužadinant gero gailesčio ir Dievo meilės aktus, aplankant bažnyčias, einant jose stajijas, kalbant atlaisiais apdovanotas maldas, pasninkaujant, ir tt.

Kaip elgtis?

KLAUSIMAS. Kaip reikia pasielgti su broliu bedieviu ir svetimoteriauninku? *Westsidietė, Chic., Ill.*

ATSAKYMAS. Taip, kaip Išganytojas mokina. Žr. "Laivo" No. 9: "Broliškumas perspėjimas."

Paskutinis teismas.

KLAUSIMAS. Kaip reikia suprasti šiuos Evangelijos žodžius: Ištikrųjų, sakau jums, nepraeis šita giminė, iki visa tai įvyks.

Ar paskutinis teismas turėjo įvykti?

Westsidietė, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. O ne. Pirmiau turėjo išsipildyti išpranašautas Jeruzalės išgriovimas, ir tai neišmirus Išganytojo laikų žmonėms, o tik iš to įvykio spręsti, kad tikrai įvyks paskutinis teismas.

Išsiblaškymai.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė, kad bažnyčioj meldies, o mintis skrajoja kažin kur? *"L." sk-ja iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Nuodėmės nėra, bet nei maldos nėra. Kad malda būtų gera, reikia susitelkusiai melstis.

Grindų bučiavimas

KLAUSIMAS. Mačiau bažnyčioje

kaikuriuos grindis bėgiuojant. Paaiškinkit, ar nėra už tai nuodėmės.

„L.“ *sk-jas F. B.*

ATSAKYMAS. Nuodėmės nėra. Zmogus tai daro iš didelio nusizemimo prieš V. Dievą, prisipažindamas, kad už buvusias kaltes nėra net vertas, kad jį žemė nešioty.

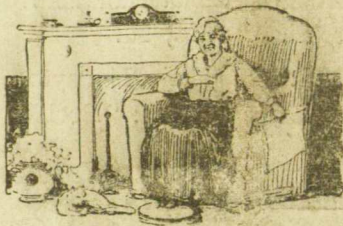
Kryžius ir Stovyklė.

KLAUSIMAS. Ar rėkia iš naujo šventyti kryžių ir stovyklę jeigu naujai nuvažoma?

Alf. Ceb. iš So. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. Nereikia, nes nei kryžius nei stovyklė gerai dažų nusinešiojimo nebuvo nustoję pavyntimo.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖ EIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turedami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėeida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą patiks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberhow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdien.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neraiškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canai 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.